

Terena OF Vičava in Breg sta imela najlepše okrašeni volišči

Na sestanku mestnega plenuma OF so si napovedali rajonj OF pred volitvami med drugim tudi tekmovalce, katero voliše bo 26. marca t. l. lepše okrašen. Mestni odbor OF je nato razpisal za prva tri mesta knjižne nagrade in določil komisijo, ki bo voliše ocenila. Komisija je začela s delom 26. marca t. l. že zgodaj jutraj, toda kmalu je bilo opaziti, da voliše ne ocenjuje samo ta komisija, temveč da so prihajali na voliše tudi volivci iz drugih terenov, jih primerjali s svojimi, s sosednimi, hvalili, kritizirali, skratka ocenjevali vsak po svojem merilu in okusu, in ni čuda, če je prišlo po objavi rezultatov do burnega razpravljanja, do odobravanja pa tudi do protestov in očitkov — seveda dobronamernih — čez, da komisija ni bila povsem objektivna, da si je to ali ono voliše premalo časa ogledala i. sl. Da bi v interesu ljudske pravice ugotovili, kaj je prav za prav na stvari, smo se obrnili do komisije in jo prosili, da nam pove, iz kakšnega vidika je ocenjevala voliše.

Povedal so nam sledeče: Kot ste videli, so zasedli pretežno prva mesta okoliški tereni. Na prvem mestu je Vičava, na drugem Breg, na tretjem Šiviljska druga, na četrtem Krčevina, na petem Turnišče in šele nato sledi MLO, »Bolnica«, »Žilaveca«, »Jugoslavija« in Budina. Po mnenju nekaterih bi morala biti »Jugoslavija« najmanj na četrtem mestu. Res je, da je bilo to voliše iz estetskega gledišča dovršeno. Toda mi smo ocenjevali poleg tega tudi iz drugih vidikov. Najprej smo ocenili dohod na voliše, vsebino parol zunaj voliše, nato notra-

njo opremo, razmestitev miz za komisijo in skrinjic, okrasitev skrinjice kandidatov OF, posebej pa še aktivnost komisije. Na vseh voliših je bila komisija do volivcev v pravilnem odnosu, vendar moramo reči, da so bile nekatere boljše od prav dobrih. Na Vičavi je n. pr. predsednik zelo vljudno tolmačil vsakemu volivcu, kdo kandidira, kje je njegova skrinjica in katera je skrinjica brez liste. Še eno nas je zanimalo pri ocenjevanju in sicer, ali je pri krasitvi sodelovalo več ljudi iz terena, ali je to delo samo manjšega kroga ljudi. To smo lahko sodili po okrasitvi samega poslopja, transparenta ter z roko izdelanih parol pred voliščem. Pletenje vencev in njih pravilna namestitve je vsekakor zahtevalo od tekmovalcev več dela, prizadevanosti in iskanja estetskega učinka, kot n. pr. namestitve zastav in tiskanih parol.

Vidite, na prvih mestih so torej zares tisti tereni, ki so upoštevali vse navedene vidike in so imeli vse, kar si prav za prav voliše žele in kar jih tudi iz estetskega in praktičnega vidika zadovoljuje. Razlika med volišči ni bila prevelika. Povsod smo opazili mnogo estetskega smisla delovnih ljudi, mnogo iznajdljivosti in pristnega navdušenja. Priznati je treba, da je imela Budina, ki je sicer na zadnjem mestu, zelo lepo okrašen voliše in si zasluži poleg pohvale volivcev samih tudi pohvalo komisije. Vsi pač ne morejo biti na prvem mestu, čeprav jim to želimo. Bo pa drugič še boljše.

Vzgojitelji, kakšni so vaši uspehi pri vzgojnem delu?

Zdi se nam zelo potrebno, da spregovorimo v našem listu tudi nekaj besed o vzgoji ljudi, predosem o vzgoji naše mladine. Vemo, da ta vprašanja živo zanimajo slehernega človeka, saj tudi ni delovnega mesta, kjer ni mladine, ni pa tudi mladine, ki je ne bi bilo treba vzgojati.

V borbi za stroje ter za večjo storilnost na vseh področjih našega gospodarstva, skratka v borbi za izvedbo našega gospodarskega plana, često nismo našli časa za reševanje tako »drobnih« vprašanj, kakor je vzgoja mladine. To je bila napaka. Partija, ki nas vodi v težki borbi za socializem, nas je vedno učila: borba za zavedne kadre s socialistično moralo, ki je višja od vsake druge, je prav tako važna kot borba za stroje in produktivnost dela. Čeprav imamo v borbi za gospodarski plan velike težave in zares trdi hlanca ne smemo niti za hip počivati, ne smemo pozabiti na človeka! Saj je tudi edini cilj naše težke borbe premagovanja težav, žrtve in delovnega heroizma milijonov množic — srečnejše življenje ljudi.

Dobro vzgajati ni tako težko, mnogo težje je popraviati, kar je v vzgoji zamujenega, še težje pa je odpravljati posledice stare vzgoje.

Danes se ne bomo govorili o tem, kaj smo v borbi na področju vzgoje in prevzgoje mladine že dosegli in kaj bo treba v tem pogledu še storiti. Najprej nam naj povedo starši in drugi vzgojitelji, kaj oni mislijo o vzgoji naše mladine, kaj so opazili v svoji vsakdanji praksi in kaj bi morda bilo treba ukreniti, da bi bili naši otroci takšni, kakršni si želimo ter da bodo v življenju zares srečni. Naša

znanost o vzgoji socialističnega človeka črpa iz prakse in usmerja vzgojno prakso.

Vabimo vse odrasle čitatelje »Našega dela«, da nam poročajo o svojih izkušnjah in ugotovitvah na področju vzgoje mladine. V dopisih naj navedejo primere dobre ali slabe vzgoje, naj staoljajo vprašanja, pa tudi predloge. V našem okraju imamo mnogo izkušenih vzgojiteljev, ki nam bodo na vsa vprašanja radi odgovorili. Zaradi orientacije navajamo nekaj važnejših vprašanj:

1. Kaj ste opazili dobrega in kaj slabega pri vzgoji otrok v naših šolskih in predšolskih ustanovah?
2. Kateri vzgojitelji so po vašem mnenju dobri?
3. Kaj opliva negativno na vzgojo otrok?
4. Kaj mislite o moralni vzgoji naše mladine? Kakšne naj bodo moralne kvalitete naše mladine?
5. V čem se kažejo nasprotja med vzgojo doma, v šoli in v mladinski organizaciji?
6. Kaj ovira vzgojno delo roditeljev?
7. Kakšen je odnos mladine do staršev?
8. Kaj mislite o vzgoji mladine v naših internatih?
9. Kakšni ukrepi bi bili potrebni, da bi odpravili posledice slabe vzgoje?
10. Ali nudi naša šola otrokom dovolj znanja? Kaj mislite glede učenja mladine?
11. Kako je v izbiro poklica otrok?

Upamo, da bomo prejeli toliko donosov, kolikor je čitateljev našega lista. Anketa bo vsekakor pripomogla k zbolšanju vzgojnega dela roditeljev, šole in mladinske organizacije. Borba za plan pomeni tudi borbo za dobro vzgojeno mladino.

„Švicarija“ in „Ljudski vrt“ pri Ptuj propadata vsled brezbrižnosti za občeljudsko imovino

Težave pri ustvarjanju raznih kolektivnih prostorov za obiskovalce ptujske okolice, za otroke, mladino in odrasle ustvarjajo v Ptuj vid, da je maksimalno izkoriščen vsak kotiček in da spadajo vse želje po zadovoljivih teh potreb v okvir sedanjih objektivnih težav. Vendar v resnici ni tako. Marsikaj obleži v senci »težav«, četudi to ni potrebno.

Delovni ljudje gredo dnevno skozi »Ljudski vrt« mimo »Švicarije« in razmišljajo, zakaj sta padla »Švicarija« in »Ljudski vrt« v nemilost čuvarjev občeljudske imovine.

Dobro, da ne pride v Ptuj kak gost iz Švice. Nehote bi moral biti razočaran ob spoznanju, da pomeni v Ptuj »Švicarija« nekaj razbitega in zanemarjenega. Tudi domačini so razočarani nad tem, da pomeni »Ljudski vrt« park z neobrezanimi sadnimi in okrasnimi drevesi, z razbitimi klopmi, podro ogražo na mostičku in ob jezeru, da pomeni otroško igrišče razkopani travnik pri »Ljudskem vrtu« s podro gugalnico, z zanamljenim toboganom in vrtiljakom, ki so bili pod nehom v snegu in dežju. Nikdo ne more trditi, da že dolgo tam ni bilo nikogar. Bilj so razni ljudje. Bilj so taki, ki so razbijali, kar je obstajalo in tudi taki, ki so na novo gradili. Dobro, da je razen židov »Švicarije«, vrtnih in okrasnih okvirov z nekaterimi vrati in okni ostalo še par nepotrjenih šip, da je podrti in potra gugalnica ostala pri svojem mestu in da je obdržal vrtiljak vsaj železno konstrukcijo, če so že morali biti uničeni leseni vložki. Lepo je, da imajo nekatere klopi v parku vsaj nekaj sedenjskih desk, če so že morala biti naslonjala pokradena.

Na novo zgrajeno kegljišče je zahtevalo večkrat po deset tisoč dolarjev investicij. Električna napeljava v celi zgradbi in izdelava vrtiljaka, gugalnice in tobogana je zahtevala požrtvovalnost delavcev Mestnih obrtnih delavnic, ki so

mного del prostovoljno opravili. Razkopanje travnika je zahtevalo prostovoljce. Vse se je delalo z namenom, da bi postal »Ljudski vrt« pravi raj za otroke. Tov. Repič Mirjam je svojčas opravila za ta cilj nešteto poti in intervencij. Ko je odšla iz Ptuja, borbe za ta cilj nikdo ni nadaljeval. Niti nikdo ni zaščitil storjenega.

Novi Mestni ljudski odbor nedvomno ne bo hotel ob pomoči OLO ostati pri zapuščenih, prevzeti od prejšnjega MLO, temveč bo uredil »Švicarijo« v hišo za obiskovalce ali za DID iz Ptuja, travnik po »Švicarijo« pa v otroško zabavišče. Prepričan pa bo tudi gradbenika, ki je gradil kegljišče, da je zgrešil z gradnjo strme strehe, namesto da bi napravil teraso za razvedrilo in sončenje otrok ali gostov. Ta streha se bo sigurno morala umakniti pravočasno predlagani in ta krat neupoštevanji terasi.

Končno bo »Švicarija« res vredna svojega imena ter cilj obiskov, ki jih bo privabljal tudi urejeni »Ljudski vrt«.

Za ohranitev že obstoječega ne more biti težav, če gre za pravilno obravnavo občeljudske imovine in za izkoristitev danih možnosti, ki so mestu Ptuj kot turističnemu kraju samo v izpopolnitvi. P.

Snaga je znak kulturnosti kraja

Cesto je naša ljudska oblast opozarjala ljudstvo na snago po domovih, dvoriščih, cestah in javnih prostorih. Le malo ljudi se je odzvalo temu pozivu, čeprav je določen del čistoče, ki naj bi pokazal kulturnost kraja in okolice v tem pogledu.

Ob tej priložnosti bi opozorili gospodarja pri MLO v Ptuj na pot ob zunanjem obzidju mestnega pokopališča, kjer so

V Školah se je uveljavila ljudska inšpekcija

Odkar so bile ustanovljene grupe ljudskih inšpektorjev pri krajevnih odborih OF, so se te v razmeroma kratkem času ponekod že precej uveljavile, medtem ko v nekaterih krajih še niso pokazale zadovoljive aktivnosti.

V prvo skupino ljudskih inšpektorjev spada brez dvoma grupa v Školah. Iz desetih zapisnikov, ki jih je poslala v zadnjem času ta grupa, je razvidno, da je izvršila in da periodično izvršuje pregled po vseh obratih in prodajalnah kakor tudi pri obrtnikih-privatnikih v svojem območju.

Kljub temu, da je grupa ljudskih inšpektorjev v Školah med najaktivnejšimi v okraju, dobi človek ob pregledu zapisnikov vtis, da se je grupa le pre-površno lotila svoje naloge (iz zapisnikov je vsaj tako razvidno), ker se je ob svojih pregledih v glavnem lotila le obratov in deloma poslovanja, ni pa zajela oseba, njegove osebnosti, njegovega odnosa do strank ter načina postrežbe. V tem se je zadovoljila z ugotovitvijo, da je postrežba zadovoljiva, ker da »od strani potrošnikov ni pritožb«. Iz zapisnikov je sicer razviden gotov napredek v delu te grupe, ker je pri zadnjih pregledih ugotavljala vedno več stvari, vendar ne v zgoraj navedenih pogledih. V kolikor bo grupa odpravila te nedostatke, bo njeno delo res koristno in za zgled marsikateri skupini v okraju.

Gotovo aktivnost kažejo tudi skupine ljudskih inšpektorjev v Stojnehi, Dornavi, Cirkulanah. Ptuj ter še v nekaterih drugih krajih, drugje pa še niso pokazale posebnih uspehov.

Nujno je, da zglede skupine iz Škol sledi ostale še nedelavne skupine v okraju. V kolikor se bodo zavedale svoje častne in odgovorne naloge, bo njihovo delo v korist vseh delovnih ljudi. Ljudska kontrola mora poseči v sleherni kotiček našega celotnega življenja ter pomagati odpravljati napake ter tudi nepoštenosti, kjer koli se se nahajajo. Nn.

Obvestilo

1. Kmetijska gospodarstva bodo pri oddaji klavne živine Zivnoodkupu za oddane proste viške prejemale posebna nakazila za sveže meso.

2. Stimulacija v svežem mesu se bo dodeljevala po sledečem ključu: za oddane viške goveje klavne živine do 100 kg oddane žive teže, za vsakih 30 kg žive teže 1 kg mesa, do največ 3 kg; do 250 kg oddane žive teže, za vsakih 50 kg žive teže 1 kg mesa, do največ 4 kg; do 400 kg oddane žive teže, za vsakih 10 kg žive teže 1 kg mesa, do največ 5 kg; nad 400 kg žive teže, za vsakih 100 kg žive teže 1 kg mesa, do največ 6 kg.

3. Stimulacija se daje onim kmetovalcem, ki nimajo predpisane obvezne oddaje, kakor tudi onim kmetovalcem, ki izvršijo svoje obvezne oddaje pravočasno, poleg tega pa oddajo še proste viške. Na primer: Kmetovalec mora obvezno oddati 300 kg, oda pa 450 kg in ima tako višek 150 kg. Ta višek prejme plačan po višjih komercialnih cenah, poleg tega pa prejme nakazilo za meso in sicer za vsakih 50 kg po 1 kg mesa in prejme skupaj nakazilo za 3 kg mesa, ki je prav tako po prostih cenah.

Višek oddane teže ni prenosljiv na drugo ime ali lastnika tako, da bi na primer kmetovalec, ki je oddal 200 kg viška, odstopil 100 kg drugemu kmetovalcu, da bi tako prejela vsak po tri kg nakazila za sveže meso. Nakazila se izdaja za celotno količino oddanih viškov skupaj.

4. Ker bodo kmetovalci iz navedene prodaje prejeli proste viške plačane po višjih komercialnih cenah, bodo tudi prejeto meso plačali po teh višjih komercialnih cenah določenih od Urada za cene pri PV LRS po IX. št. 15-17 z dne 23. julija 1949 in sicer: sveže goveje meso s priklado 98 din za 1 kg, sveže telečje meso s priklado 90 din za 1 kg.

Podrobna tehnična navodila prejmete pri »Zivnoodkupu« Ptuj.

Nakazila, ki so tiskana kot posebni obrazci, se izdajajo v upravi »Zivnoodkupa« Ptuj. »Zivnoodkup« Ptuj vodi posebno evidenco o izdaji nakazil in o odkupljenih količinah prostih viškov.

Nakazila se pijejo v treh izvodih, katerega 1. izvod prejme kmetovalec, 2. izvod se dostavi skupno z mesečnim poročilom OLO Ptuj — pov. za trgovino in preskrbo, 3. izvod pa ostane v bloku zaradi naknadne kontrole.

Iz pisarne »Zivnoodkupa« Ptuj.

Revija konj na Turnišču

V nedeljo, 2. aprila t. l. je na Turnišču pri Ptuj nad 3000 gledalcev občudovalo plemenske in delovne konje republiške kobilarne Turnišče-Pragersko, ko so v dirkah prikazali svoje sposobnosti.

V petih dirkah je ljudstvo videlo dosedanje uspehe dela in reje plemenskih in delovnih konj, njihovo prožnost in druge sposobnosti.

Vozarji tov. Pečnik Franc, Kučera Stefan, Dečman Albin, Tkačev Stefan in Gerdak Jože so v dirkah zavzeli izmen-

nagradeni suhi venci in druga navlaka, kar odmetujejo ljudje z grobov pokopanih sivolcev.

Prav v bližini bo postavila Zveza borcev NOV iz Ptuja spominsko ploščo od okupatorja ustreljenim 20 talcem. Prav bi bilo, če bi bilo nagradeno smetišč odstranjeno, ker bi sicer onečisto spomenik padlih žrtv naših mučnikov. P.

Krog starejšega učiteljskega kadra se dan za dnem oži

Od decembra 1915. leta do 1. februarja 1950. leta z izjemo dobe okupacije je na šoli v Zetalah poučevala tov. Kodela Karolina. Polnih 30 let je učila in vzgajala žetalsko mladino, kateri je posvetila vse svoje moči. Bila je dobra, vestna in požrtvovalna učiteljica, ki je pri ljudstvu uživala velik ugled in spoštovanje. Njeni nekdanji učenci so jo imeli zelo radi, o njej so se vedno pohvalno izražali in ko so svojo dečo pripeljali k vpisovanju v prvi razred, so navadno prosili: »Moja fantja naj uči tov. Kodela, ki je tudi mene učila. Pri njej se bo otrok res nekaj naučil.«

Prvenca ni nikoli spraševala po imenu, samo pogledala je in je že mu je povedala ime in obrnjena k tovarišici tudi skoraj vedno točno napovedala, kakšen bo novi učenec. Poznala je vse ljudi KLO Žetale, njihove razmere in življenje. Če je učitelj potreboval kakšne podatke, jih je pri njej vedno dobil. Bila je dragocena pomoč in mentor vsakemu novemu učitelju, ki ni poznal krajevnih razmer. Tovariši na šoli so spoštovali njene pedagoške izkušnje in cenili njene nasvete. Z izklesanostjo svojega značaja si je pridobila ugled pri vseh ljudeh, s katerimi je prišla v dotiko. Odlikovala jo je močna volja, odkritost misli in globoka ljubezen do domovine, kar se je zlasti pokazalo za časa NOB, ko ni nikoli pozabila krepiti v ljudeh vero v končno zmago naše pravične stvari. Neizprosno je sovražila laž in krivico. Kar vzklopelo je v njej, če je videla, da kdo po nedolžnem trpi, nikoli se ni bala zamere, če je šlo za pravično stvar.

V življenju je prestala hude udarce, toda trpljenje jo je lahko samo upognilo, nikoli je pa ni zlomilo. Najbolečnejša nesreča jo je zadela s smrtjo hčerke Marženke, učiteljice, katere se je smrtno ponesrečila na šolskem izletu v Savinjski dolini. Ob nastopu okupacije so ji moža zaprli na gradu Borlu, večkrat tedensko mu je nosila hrano iz Žetali in to peš! Kravi žulji, ranjene noge in surovi nastopi gestapovcev ji niso mogli

preprečiti njenih obiskov na Borlu. Domači mogotci v Žetalah so izposlovali v Ptuj, da je morala zapustiti Žetale in bivati na Hajdini. Toda ona je upala, verovala in dočakala svobodo.

Takoj po osvoboditvi je pričela s poukom. Šola v Zetalah je bila popolnoma brez učil, poslopje obdano s strelskimi jarki in bunkerji, klopi premalo, učencev 407, ona pa sama! Vendar pa nikoli ni poučevala s takim veseljem kakor leta 1945.

S prihodom mladih tovarišic se je kar pomladila, učila jih je in jim pomagala pri delu v šoli. Z veseljem je delovala v AFŽ organizaciji in pri RKS, rada je hodila na sestanke in posegala v debato. Pri njej na domu so se zbirali učitelji, bila je izredno gostoljubna in vsak pribojšek je delila s svojimi tovariši.

Toda zdravje ji je ezačelo vidoma pešati. L. 1948 je bila upokojena z ozirom na službena leta in zdravstveno stanje, a je prostovoljno še nadalje ostala v učiteljski službi, zavedajoč se, da so potrebe velike, prosvetnih delavcev pa malo. Vendar je pa bolezen bila močnejša od njene volje. V šolskem letu 1949/50 je bila že stalno na boleznemskem dopustu, v februarju 1950 je dobila upokojitvev in mesec dni po upokojitvi, 30. marca, je umrla. Ves čas bolezni je kazala živo zanimanje za napredek učencev in razmere na šoli. Bila je rojena učiteljica.

Njenega pogreba se je udeležilo veliko številno ljudstva, šolska mladina in učiteljsko vseh sosednih šol. Poslednjo čast ji je izkazalo tudi poverjenstvo za prosveto ZPD s tridilanskim zastopstvom. Tov. Frangež Lojze, poverjenik za prosveto, se je poslovil od pokojnice s kratkim govorom, v katerem je prikazal delo tov. Kodela in položil na grob dva krasna venca prosvetnega odseka in ZPD. Tako so zastopniki oblasti, strokovne učiteljske organizacije, učiteljsko, šolska mladina in ljudstvo izrazili priznanje in spoštovanje delu pok. tovarišice Kodela Karoline.

Potujoča trgovina NAMA iz Ljubljane v ptujskem okraju

Ministrstvo za trgovino in preskrbo je v dogovoru z upravo Narodnega magazina v Ljubljani organiziralo več turnusov potujočih trgovin, katere obiskujejo oddaljene kraje LRS in prodajajo najraznovrstnejše blago po prostih cenah. NaMa iz Ljubljane je dal na razpolago uslužbenec, avtomobile in potrebno blago. Tudi v našem okraju se je mudila od 24. do 30. marca taka potujoča trgovina pod vodstvom tov. de Cecco Adolfa. Trgovina je bila dobro založena z metriskim blagom, čevlji, perilom, kuhinjskimi garniturami, gotovimi dekliškimi oblekami, nogavicami, svilenimi rutami, milom, svečami itd. Doseženi promet v posameznih krajih je najboljši dokaz za potrebo po takih trgovinah. Tako je znašal dnevni izkupiček v Školah 334.500 din, v Cirkovcih 175.000, v Lovrencu 256 tisoč, na Ptujski gori 150.000, na Hajdini 170.000, v Podlehniku 327.000 in v Zetalah 300.000 din, ali skupno 1.712.500 dinarjev.

Tov. de Cecco je na koncu svoje poti po našem okraju izjavil, da so mu KLO in ljudje povsod pomagali, če se je

obrnili nanje s kako prošnjo, nikjer ni doživel niti on niti njegov pomočnik najmanjše žaljivke ali tatvine blaga, ljudje so bili prijazni in nevsiljivi. Zanimivo je omeniti še to, da je ljudstvo po nakupih v pogovoru izjavljalo, da bi bilo potrebno marsikatega prodajalca pri nas poslati v uk v Ljubljano, da bi se naučil pravega tovariškega odnosa in vedenja napram nakupovalcu.

Ljudje so bili s potujočo trgovino povsod izredno zadovoljni, naši ljudski oblasti pa hvaležni, da se je spomnila našega podeželja. Najbolj so nakupovali: čevlje, pletenine, perilo, nogavice, elastiko in milo.

Zelimo, da nas v kratkem spet obišče potujoča trgovina in se založi čim bolj tudi s hlačevino, tiskom in blagom za moške predpasnike, kar se na podeželju najbolj rabi. Dobro bi tudi bilo, da se po oblastni liniji iz Maribora organizirajo take potujoče trgovine, ker je oskrbovanje iz Maribora za naše kraje lažje kot iz Ljubljane.

Pionirji iz Ptuj

Pionirji iz ptujske osnovne šole so z novo pomladjo zaživeljeli novo, veselo pionirsko življenje. Vse čete tekmujejo med seboj, katere bo dala svoji sobi lepši videz in katere četa se bo v učenju boljše izkazala, kar je glavna naloga pionirjev. Napravili so plan dela za mesec marec, april, maj in junij, katerega na sestankih pregledujejo, da ne bodo kake obveznosti pozabili.

Četudi bo pionirski dan šele meseca maja, se že čete pridno pripravljajo na pionirski praznik. Četrta četa že izdeluje za razstavo pred-

mete, s katerimi bo v miniaturni prikazala našo gozdno bogastvo in delo v gozdu. Druga četa pa bo prikazala elektrifikacijo naše domovine, najboljše fizikurniki se pripravljajo v raznih panogah fizikulture, ko se bodo pomerili z vsemi odrednimi preaki za naslov »okrajnega prvaka«. Pevski zbor, ki ga vodi tov. Sepčeva, pa neutrudno vadi, da bo lahko sodeloval na okrajni pionirski kulturni reviji, ki bo koncem aprila. Odrred hoče, da bi na pionirski dan bil proglašen kot eden najboljših odredov v okraju. Zelimo mnogo uspehov!

Na teh dirkah so v okviru posebne točke tekmovali v dvovprežni vožnji zraven državnih konjev tudi kmečki delavni konji in sicer na progi 2000 m. Najboljši čas je dosegel tov. Bedrač z državnim konjem in sicer v 6,12 min., sledil mu je tov. Brglež Oto iz Jurija ob Pesnici v 6,15 min., tretji je bil tov. Drobnik Franc iz Draženc s časom 6,17 min. in četrti tov. Osenjak Rudolf iz Draženc s časom 6,18 min.

Med dirkami so bile ljudstvu prikazane plemenske kobile z žrebčiki, toplokrvni plemenski žrebi in mrzlokrvi žrebi iz republiške kobilarne Turnišče-Pragersko. Pojasnilo o posebnostih prikazanih konj je dajal po zvočniku uravnikov kobilarne tov. inž. Lovše.

Velika udeležba na dirkah je dokaz, da se našo delovno ljudstvo zanima za ves gospodarski napredek in vseh treh gospodarskih sektorjih. RJ

Pozivam osebo, ki mi je odnesla v ponedeljek, 4. aprila iz poslovalnice OKMA v Rogoznici listino z raznimi dokumenti na ime Semčički Stefan iz Zg. Velovlaka št. 4, KLO Janeževci, da takoj ali najpозnejše do 15. aprila vrne na moj naslov ali upravo lista, sicer preklicujem listino kot neveljavno.